

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینه ایران

فرستنده: بابک آزاد
۰۹ دسمبر ۲۰۱۳

خصوصی سازی گام به گام جنگل ها و منابع طبیعی

سازمان جنگل ها مخالفت خود را با طرح واگذاری اراضی ملی به پیمانکاران، اعلام کرد

برخی از نمایندگان مجلس می خواهند از جیب منابع طبیعی هزینه طرح های عمرانی را تأمین کنند. براساس این طرح نمایندگان، به شورای برنامه ریزی و توسعه استان اجازه داده می شود زمین های ملی در محدوده پروژه های راه و آب و فاضلاب را به صورت ۹۹ ساله به پیمانکاران تهاثر کند. آن ها درحالی بی پولی دولت را بهانه برای این طرح قرار داده اند که «الله کرم جلالی» تازه ترین رئیس سازمان جنگل ها، منابع طبیعی و آبخیزداری از مخالفت جدی سازمان متبوع خود با این طرح سخن به میان می آورد. «هادی کیا دلیری» رئیس جامعه جنگلبانان کشور نیز در گفت و گو با روزنامه ایران «طرح نحوه تأمین غیرنقدی مطالبات پیمانکاران پروژه های عمرانی حمل و نقل و آب و فاضلاب» را یک فاجعه می خواند و از سازمان جنگل ها می خواهد که محکم جلوی این طرح بایستد. افکار عمومی هم می پرسند زمانی که بخش بسیار بزرگی از جنگل های کشور در حال خشک شدن است و به گفته جلالی ۹۰ درصد جغرافیای کشور خشک و نیمه خشک است، این نمایندگان چه طور به این نتیجه می رسند که از جیب خالی جنگل ها و منابع طبیعی برداشت کنند؟ آن هم در حالی که سازمان جنگل ها به این نتیجه رسیده که برای جلوگیری از قطع درختان، چوب وارد کند و کارشناسان هشدار می دهند برای جلوگیری از تخریب مراتع و تبدیل آن ها به زمین های کشاورزی،

میوه و سبزیجات وارد شود. طرح دو فوریت آن مهرماه [میزان] به بهارستان رفت و با مخالفت برخی نمایندگان رو به رو شد. نمایندگانی چون «نادر قاضی پور» نماینده مردم ارومیه و «عباس رجائی» رئیس کمیسیون کشاورزی از این طرح به عنوان طرحی برای ویرانی منابع طبیعی یاد می کنند.

طرح های طبیعت ستیز

کیا دلیری هم مثل خیلی ها می گوید طرح جدید این نمایندگان، طرح های طبیعت ستیز دولت دهم را در یاد همگان زنده کرده است. طرح هائی که در آن محمود احمدی نژاد تصمیم گرفت تا به هر ایرانی هزار متر زمین و باغ ویلانی دهد. پس از آن و در اواخر دولت دهم بود که از واگذاری جنگل ها به مردم سخن به میان آورد و آه از نهاد همگان برآورد. او درحالی خواستار واگذاری مدیریت جنگل ها به مردم شد که کشور در سه دهه گذشته تلاش بسیار زیادی برای خروج دام ها از جنگل ها و مراتع کرده بود تا بتواند جلو فرسایش خاک را بگیرد. طرحی که تا به امروز به هدف خود نرسیده و همچنان، دام ها و تبدیل جنگل و مراتع به اراضی کشاورزی، محیط زیست کشور را تهدید و خاک را سست می کند. از سوی دیگر احمدی نژاد طرح استفاده از دانه های بلوط برای تغذیه دام ها را پیش کشید و ترس بر اندام زاگرس انداخت. طرحی که زادآوری جنگل های بلوط را به شدت تهدید می کند. بلوط هائی که هم اینک بخش بسیار زیادی از آن ها به بیماری که جلالی از آن به عنوان «آفت زغالی» یاد می کند، دچار شده اند تا کیا دلیری از ورود جنگل های غرب به بحران خشکیدگی سخن به میان آورد.

تعرض به منابع طبیعی

عباس رجائی رئیس کمیسیون کشاورزی و منابع طبیعی مجلس از طرح کمیسیون عمران به عنوان تهاوت اراضی ملی یاد می کند که به محیط زیست آسیب جدی وارد می شود: «اگر جنگل و مراتع را در اختیار پیمانکاران بگذاریم محیط زیست و مراتع کشور دچار آسیب می شود.»

او به استناد به اصل ۵۰ و بند ۹ اصل ۴۳ قانون اساسی نسبت به طرح نحوه تأمین غیرنقدی مطالبات پیمانکاران پروژه های عمرانی حمل و نقل و آب و فاضلاب انتقاد می کند و می گوید: «این طرح به این معناست که تمامی مناطق، اراضی کشاورزی، انفال و اراضی ملی را به تاراج بگذاریم و قطعاً با این طرح محیط زیست و کشاورزی کشور دچار آسیب می شود.» او واگذاری اراضی ۹۹ ساله اطراف پروژه به پیمانکار را یک نوع تعرض به تمام جنگل ها، مراتع و حاشیه این زمین ها می داند و اعتقاد دارد که اقدام کمیسیون اصل ۵۰ و بند ۹ اصل ۴۳ قانون اساسی را زیر سؤال می برد. او درنهایت هشدار می دهد که این طرح ها نباید به تصویب برسد. محمدرضا باهنر نایب رئیس مجلس هم می گوید اگر این طرح رأی آورد کمیسیون ها باید به جزئیات طرح دقت لازم را داشته باشند. تا این سؤال پیش بیاید که آیا مجلسی ها بحران ناشی از ریزگردها که آسمان ۲۲ استان را درگیر کرده، فراموش کرده اند که به دنبال چنین طرحی هستند؟ آیا زمانی که آخرین سد پیش روی این درختان در البرز یعنی بلوط زارها در حال خشک شدن است، عمرانی ها چه توجیهی برای تصویب احتمالی این طرح مخرب دارند؟ سؤالاتی که به نظر می رسد کمیسیون عمران علاقه ای به پاسخگویی آن ها ندارد.

کیا دلیری یک نکته دیگر را هم عنوان می کند. او هم مانند سایر کارشناسان اعتقاد دارد که این طرح فلسفه وجودی سازمان هائی چون محیط زیست و سازمان جنگل ها را زیر سؤال می برد. کیا دلیری اعتقاد دارد که سازمان هائی چون محیط زیست و جنگل ها، هرگز در تصمیم گیری ها جایگاهی نداشته اند: «سازمان جنگل ها در تصمیم گیری

های حاکمیتی به رسمیت شناخته نشده است.» او اعتقاد دارد که سیاستگذاری در این سازمان توسط افراد سیاسی انجام می شود.

برای مثال به انتخاب مدیرکل استان ها اشاره می کند و می گوید معمولاً این افراد توسط وزارت کشاورزی انتخاب و توسط سازمان پذیرفته می شوند. کیا دلیری معتقد است که در انتخاب مدیرکل ها «محبث ها» جای «ضرورت ها» را گرفته است. او اعتقاد دارد تا زمانی که سازمان جنگل ها به یک وزارتخانه تبدیل نشود، نمی تواند از حوزه تحت مدیریت خود دفاع کند.

جلالی هم می گوید که مجلس برای بررسی این طرح از سازمان دعوت به عمل نیاورده است. او احتمال می دهد که عدم دعوت «معنادار» باشد. کیا دلیری هم از سازمان جنگل ها می خواهد با شدت و حدت از تصویب چنین قانون مخربی جلوگیری کند. «اگر سازمان جنگل ها احتمالاً مخالف این واگذاری است به صورت شفاف نظر خود را اعلام کند و از منابع ملی حفاظت کند.» او همچنین می گوید نقاطی که مجلس روی آن ها دست گذاشته جزو انفال و منابع ملی است و قابل واگذاری نیست. جلالی هم می گوید: «خوشبختانه فوریت این طرح در مجلس شورای اسلامی به تصویب نرسید و امیدواریم این طرح با قاطعیت در مجلس رد شود.»

به گفته او در سال های اخیر نیز مشابه این طرح قرار بود برای آزاد راه تهران - شمال اجراء شود که در این طرح حدود ۷۰۰ هکتار از منابع جنگلی برای فروش در نظر گرفته شده بود که سازمان جنگل ها، مراتع و آبخیزداری کشور بخشی از این اسناد را باطل کرد و باقی اسناد نیز در جریان باطل شدن است.

جنگل هائی که آپارتمان شدند

کیا دلیری در حالی روی غیر قابل واگذار بودن زمین ها و اراضی ملی تأکید می کند که دولت دهم برای ساخت شهرک مسکن مهر روی بهترین نقطه های جنگلی و مناطق سبز کشور دست گذاشت که این طرح به تخریب بخشی از جنگل ها منجر شد. این درحالی بود که کارشناسان معترض بارها اعلام کردند که بخش بسیاری از کشور از تهران تا بندرعباس را بیابان تشکیل داده است، و این اراضی می تواند برای ساخت مسکن استفاده شود که البته مورد قبول تصمیم گیران در سال های گذشته واقع نشد.

از سوی دیگر واگذاری ها از مناطق طبیعی و جنگل ها به سمتی رفت که مناطق تحقیقات کشور از جمله باغ تحقیقاتی نوشهر هم به طرح های عمرانی واگذار شد.

واگذاری ها به طرح جدید مجلس که می رسد، اعتراض خبرنگاران حوزه محیط زیست و منابع طبیعی به رئیس جدید سازمان جنگل ها را در پی دارد. آنها اعتقاد دارند که سازمان جنگل ها در قامتی که باید برای حفاظت از جنگل ها خود را نشان دهد وارد نشده است. «الله کرم جلالی» شانزدهمین رئیس سازمان جنگل ها پس از انقلاب و یازدهمین رئیس این سازمان از سال ۸۴ تا ۹۲ است. خبرنگاران حاضر در نخستین جلسه مطبوعاتی او اعتقاد دارند که برخی از نمایندگان مجلس همواره به منابع طبیعی به عنوان منبعی قابل پرداخت برای هموار کردن مسیرهای خود نگاه می کنند. انتخابات مجلس گذشته نشان داد که برخی از نمایندگان مجلس برای رأی آوردن، وعده ساخت جاده هائی را دادند که از دل جنگل ها، زیستگاه و پارک های ملی گذشت. از جمله جاده ابر که هم منجر به قطع درختان زیادی در جنگل ابر شده و هم رانش زمین را در این منطقه به جان مردم روستای «شیرین آباد» انداخت. ساخت جاده ابر حامیانی چون استانداری سمنان و نمایندگان محلی را در پی داشت.

جلالی البته خبر خوشی از شاهرود برای خبرنگاران دارد و می گوید: «ادامه ساخت جاده جنگل ابر منتفی شد و این منطقه جنگلی هم اکنون در اختیار سازمان جنگل ها، مراتع و آبخیزداری و سازمان حفاظت محیط زیست است.»

آفت زغالی

پیش از طرح جدید مجلس، زنگ خطر مناطق جنگلی کشور به صدا درآمده بود. زنگ خطری که سوای تخریب های پروژه های عمرانی و جنگل تراشی هایی که زخم عمیقی بر پیکره محیط زیست کشور زده، است، زنگ خطری است که از بیماری مرموزی که به جان بلوط های ایلام، لرستان، فارس، چهارمحال و بختیاری، کهگیلویه و بویراحمد و... افتاده خبر می دهد تا آنطور که جلالی می گوید ۴۶۶۰ میلیارد تومان به جنگل های زاگرس خسارت وارد کند. دردی که جلالی از آن به بیماری زغالی بلوط ها یاد می کند. به گفته او از سال ۸۸ که آفت زغالی بلوط در این جنگل ها طغیان کرده تا یک ماه پیش، بیش از یک میلیون و ۱۳۰ هزار هکتار را در جنگل های زاگرس فرا گرفته که از این میزان حدود ۱۵ درصد به اندازه قابل توجهی خشک شده اند.

صاحب نظران خشکسالی، تغییر اقلیم، شدت یافتن و طولانی شدن زمان ریزگردها و همچنین مسائلی همچون شخم و زراعت در زیر اشکوب جنگل ها که فشار و استرس زیادی به درختان منطقه وارد کرده را باعث شیوع این بیماری می دانند. بیماری که ۱۰۶ هزار و ۴۴۰ هکتار از جنگل های زاگرس را بین ۷۵ تا ۱۰۰ درصد آلوده کرده است. از سوی دیگر سازمان جنگل ها برای بلوط زارهای زاگرس ۹۰۰ میلیارد تومان لازم دارد. حال سوال اینجاست که آیا مجلس برای تأمین این میزان باید بخشی از جنگل ها را به پیمانکاران بدهد تا درخت خشک شده زاگرس احیاء شود؟ آیا تصمیم گیران در کمیسیون عمران تأثیر قطع درختان روی رانش زمین، سیلاب و زلزله را نمی دانند؟ آیا عمرانی ها نمی دانند که تنها دیواره و سطح مقابل ریزگردها در کشور جنگل هایی است که آن ها می خواهند برای ۹۹ سال به پیمانکارها بدهند؟ جنگل هایی که به گفته جلالی بدون توجه به سن و نوع درخت، میانگین قیمت یک درخت آن ۲۵۰ هزار تومان برآورد شده است.

افکار عمومی همچنین می پرسند که آیا آن ها نمی دانند که جنگل ها آب کشور را تأمین و نگهداری می کنند که می خواهند برای تأمین هزینه پیمانکاران آب و فاضلاب، اراضی ملی را هزینه کنند؟

یادداشت:

طبیعت ستیزی که این گزارش در ایران پرده از روی آن برداشته است، محدود به ایران نمانده بلکه کشور عزیز ما افغانستان، به ده ها بار بیشتر با آن دست به گریبان می باشد و چون در افغانستان از دهه ها بدین سو حاکمیتی وجود نداشته و ندارد تا طبیعت کشور را سالم به نوادگان نسل کنونی تحویل دهد و اصولاً حاکمیت مبتنی بر سود و سرمایه ماهیتاً طبیعت ستیز می باشد، لذا پورتال «افغانستان آزاد-آزاد افغانستان» از فرد فرد کشور، می خواهد تا خود بار مسئولیت حفظ محیط زیست را به عهده گرفته، در حد توان با ایجاد نهاد های لازم، روند طبیعت ستیزی کنونی را متوقف بسازند.

اداره پورتال AA-AA